

در واقع بعضی از کودکان نسبت به سایرین، انگیزه‌ی کمتری دارند. کودکانی وجود دارند که بسیار باهوش‌اند، ولی در کارنامه‌شان نمره‌های پایینی می‌گیرند. بعضی از آنها با وجود تمام تلاش‌های معلم و والدین، در کلاس می‌نشینند و به یک جازل می‌زنند. شاید فرزند شما فراموش می‌کند تکالیف مدرسه‌اش را انجام بدهد، یا بدتر از آن، تکالیف مدرسه را انجام می‌دهد ولی هرگز آنها را به معلم نشان نمی‌دهد. شاید کودکی در سن پیش از نوجوانی دارید که ظاهراً به هیچ چیز علاقه‌مند نیست و هیچ سرگرمی یا شور و اشتیاقی ندارد. شاید نوجوان شما به راحتی تسلیم می‌شود یا نمی‌خواهد تلاش کند. شاید او با وجود تمام تلاش‌های شما، در جا می‌زند یا حتی به جای پیشرفت، پس می‌رود. (اگر نگرانی‌های دیگری دارید، حتماً از مدرسه یا پزشک یا اختلال کم‌توجهی (ADHD) **بیش‌فعالی** -متخصص کودکان بخواهید که احتمال وجود اختلالات در یادگیری، اختلال کم‌توجهی (ADD)، افسردگی، اعتیاد و سایر شرایط را در کودک شما بررسی کند(ADD))

اگر کودک انگیزه‌ی کمی دارد، این مسئله می‌تواند به دلایلی برای نگرانی و سرخوردگی و حتی گاهی، ناامیدی مبدل شود، و این همان جایی است که مشکل، شروع می‌شود. مشکل اصلی، واکنش شما به نبود انگیزه در کودک است، نه خود مسئله‌ی بی‌انگیزه بودن کودک. وقتی از او عصبانی می‌شوید، سعی می‌کنید به دلیل اضطراب و نگرانی خودتان او را با انگیزه کنید، و فراموش می‌کنید که نمی‌توان کسی را وادار کرد که به چیزی اهمیت بدهد.